

מס פהקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 605 יום ה' 29 בדצמבר 2011

השבוע בגיליון

צמצום הדיווח המקוון במע"מ מה- 1.1.2012 ותיקונים נוספים //
2011 – חלון הזדמנויות אחרון להכרזה על דיבידנד בשיעור מס מופחת !!!
העלאת המע"מ או הנהגת דיפרנציאליות – מה עדיף ?

מ"ה – בזכות "מבחן הכוונה" – הכנסה לא תסווג כהכנסה מעסק //
מע"מ – יצוא או לא יצוא ? זאת השאלה //
שבח – החלטה בהשגה לא ניתנה גם אחרי שנה וחצי – הערר התקבל //
כ- 140 ביקורות של בצפת // אישום: סמי בכר בחר לא לשלם מס // מבצע
"עיסוי והימור" בפ"ת // תשלום לאיגוד עובדים – יותר בניכוי

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

צמצום הדיווח המקוון מה- 1.1.2012 ותיקונים נוספים

אינם עונים על אף אחד מהקריטריונים המפורטים לעיל, פטורים מדיווח מפורט לשנת 2012 ורשאים לראות במכתבים כמבוטלים. במקביל, עוסקים העונים לאחד (או יותר) מהקריטריונים דלעיל וטרם קיבלו מכתבים מרשות המסים חייבים בהגשת הדיווח המפורט החל מדו"ח ינואר 2012, ואין באי קבלת מכתב בכדי לפטור את חייבי הדיווח המפורט מחובת דיווח זו.

להלן עיקרי ההחלטות הנוספות שאושרו על ידי ועדת הכספים ביום 28.12.11:

◆ החיוב בדיווח מקוון יחול רק ביחס לחשבונות מעל 5,000 ₪.

◆ פוצלה מהחוק ההוראה לגבי האופציה לדחות מטעמים תפעוליים את הקצאת החשבונות המקוונות והוועדה תמשיך לדון בעניינה. עוד נקבע שבינתיים, בשנה הקרובה, לא תהיה הקצאת חשבונות מקוונות.

◆ הקנס החדש שבסעיף 95(א)(1) לחוק- 30% על התשומות, למי שלא ניהל ספרים כמתחייב בחוק, טרם אושר, הסעיף פוצל וייכלל בהמשך הדיון.

◆ ביום 28.12.2011 אושר בוועדת הכספים תיקון 42 לחוק מס ערך מוסף (להלן-"החוק").

עיקר השינוי נוגע להחלת הדיווח המקוון, כאשר לאור התנגדות אירגונים רבים ואף התנגדות של ועדת הכספים, החליטה הוועדה, כי:

החיוב בדיווח מקוון החל מיום 1.1.2012 יחול רק על עוסקים, אשר מחזור עסקאותיהם בשנת 2011 עלה על 2.5 מיליון ש"ח, או החייבים בניהול מערכת חשבונאות בשיטה הכפולה לפי הוראות ניהול פנקסים (ללא תלות בגובה מחזור עסקאותיהם).

לגבי מלכ"רים, נקבע כי, הדיווח המקוון יחול על מלכ"ר שמחזורו 20 מיליון ש"ח ומעלה.

(יצויין, כי ללא תיקון זה, חובת הדיווח המקוון היתה חלה מ-2012 על עוסקים בעלי מחזור שנתי מ-500 אלף ₪ ומעלה).

עם זאת, ועדת הכספים מבהירה, כי עוסק שבשנת 2011 כבר דיווח דיווח מקוון, עדיין חייב להמשיך לדווח מקוון ב-2012 גם אם מחזורו ב-2011 ירד מתחת ל-2.5 מיליון.

◆ בהתאם, **פרסמה רשות המיסים הודעה**, לפיה עוסקים אשר קיבלו מכתבים בדבר חיובם בהגשת דיווח מפורט למע"מ החל מדו"ח ינואר 2012, אך

2011 - חלון הזדמנויות אחרון להכרזה על דיבידנד בשיעור מס מופחת !!!

ביום 25.12.2011 **פרסמה רשות המיסים הבהרה נוספת** לפיה: **ייראו דיבידנד כמחולק וכמתקבל בפועל בשנת 2011 (דהיינו בשיעורי המס מופחתיים), בהתקיים התנאים הבאים:**

1. ההכרזה על חלוקת הדיבידנד וקביעת יום הזכאות לו ("יום ה-X") בשנת 2011.
2. קבלת שובר ותשלום המס המתחייב לפקיד השומה הרלוונטי ע"י החברה המחלקת יבוצעו עד ליום 15.1.2012.

◆ כידוע, בעקבות החוק לשינוי נטל המס, החל מה- 1.1.2012 עולה המס על הכנסה מדיבידנד ל- 25% או 30% לפי העניין (**ראה לעניין זה מס פקס 604**).

המשמעות הינה, כי חלוקת דיבידנד לאחר ה- 1.1.2012, גם במקרה שבו מקורה של חלוקת הדיבידנד הינו מרווחים צבורים של החברה שלא חולקו בשנים עברו - יחויבו במס המוגדל ! דהיינו ללא חלוקה ליניארית.

העלאת המע"מ או הנהגת דיפרנציאליות – מה עדיף? אבי פרידמן, עו"ד אבי פרידמן ושות' עורכי דין

לפי נתוני בנק ישראל, נחלקת ההכנסה של האוכלוסיה לפי עשירונים כלהלן:

הפחתת מע"מ אחידה	הפחתת מע"מ על מוצרי מזון	מס הכנסה שלילי	עשירון הכנסה
5.7%	9.6%	12.5%	1
6.8%	9.3%	35.7%	2
7.6%	9.7%	21.9%	3
7.8%	9.6%	15.1%	4
8.9%	9.9%	9.3%	5
9.8%	9.9%	3.0%	6
10.8%	10.0%	1.4%	7
11.6%	10.4%	0.7%	8
13.8%	10.6%	0.4%	9
17.1%	10.9%	0.0%	10
100.0%	100.0%	100.0%	כלל האוכלוסיה

למרות שמשפחות מצוקה צורכות בעיקר מוצרי מזון הרי הפער ב"חיים האמיתיים" הינו כ- 1% ולמעשה אינו קיים. התוצאה כפי שעולה מהמחקרים הינה, שהפחתת מע"מ על מוצרי מזון היא אמנם פרוגרסיבית יותר מהנהגת שיעור הפחתה אחיד של המע"מ אולם ספק אם מצדיקה זאת. **החסרונות העיקריים** של הנהגת מע"מ דיפרנציאלי בישראל עלולים להיות בעיקר בעיות אכיפה. סיבוך וחוסר יעילות, הן בגבייה ממשלמי המס והן באכיפה מטעם רשויות המס. לפי הערכות, העלות העקיפה של הנהגת מע"מ מופחת דיפרנציאלי גבוהה מהתועלת התיאורטית. גם בועדת טרכטנברג נדון נושא זה.

OECD

כחלק מהמסע התקשורתי להעלאת המע"מ, פורסם לאחרונה, כי ה-OECD מציע לישראל להעלות את המע"מ. מדובר במס שמעבר להיותו "סותם חורים" בתקציב הוא חוצה גבולות ולא עניין פנימי. בשונה ממס הכנסה אין עדיין הסדרי אמנה בין המדינות המונעות כפל מס וחוסר הוגנות במסחר. ה-OECD פרסם השנה 6 עקרונות לסחר הוגן וגביית מע"מ. כל המדינות החברות נדרשות להתאים את מערכות החקיקה שלהן לעקרונות אלה. מתנגב החשש, כי יש מי שמנסה לייצר דעת קהל להעלאת שיעור המע"מ עוד לפני שישראל תידרש לבצע את ההתאמות למסמך.

לסיכום

רק חלק מהטבת המס מגיע, בדרך כלל, לנוקקים לה. עלות יישום ההטבה מקטינה ולעתים אף מקזזת לגמרי את היתרון החברתי שבה ואף עלולה להביא לעלויות נוספות שיצריכו מקורות מימון חדשים (מיסים). במדינות אירופה, לנוכח בעיות באכיפה והגדלת פוטנציאל ההונאה (שנאמדת כיום בהיקף שנתי של כ-60 מיליארד אירו בכל מדינות האיחוד האירופי), הגיעו למסקנה, כי יש לקבוע תעריף אחיד ובמקרים יוצאי דופן תעריף אחד מופחת. מע"מ דיפרנציאלי בישראל עשוי לצמצם אי-שוויון באופן תיאורטי בלבד. אך לצעד זה יש מחיר כלכלי, שמקורו בבעיות גבייה. ובפוטנציאל הוהנאות. המסקנות באירופה הינן בכיוון של הנהגת מע"מ דו-תעריפי.

עובדה זו מצביעה על כך שגם אירופה אינה משלימה עם חסרונות השיטה הרב תעריפית. אלא שלמרות המצב הכלכלי והגבייה הנמוכה יחסית מאשר בישראל, האירופים עצמם אינם ממחרים להעלות את המע"מ.

למאמר המורחב ר' אתר www.masfax.co.il

אלן טייט (מכותבי פרק המע"מ ל-OECD) כתב: **"רבים הם המתפתים והנכנעים לקסם המע"מ. יש בהם מהססים ויש אחרים הנוטשים אותו כדי לחזור אליו. בסופו של דבר, בלתי אפשרי לעמוד בפני כוח הפיתוי שבו"**.

בימים האחרונים עולים שוב רעיונות להעלאת המע"מ ושוב על גבם של מעמד הביניים ומשפחות המצוקה בעיקר. שום נסיון להנהיג תרופות פלא כלכליות במסווה של צמצום פערי העוני לא יוכל להסתיר את הכוונות האמיתיות להעלאה נוספת של נטל המיסים למען תקציב נפוח. גם מסווה של מע"מ מדורג לא יפתה אותנו.

הקהילה האירופית

שיעורי המע"מ הסטנדרטיים במדינות האיחוד האירופאי נעים בטווח של 15% עד 25%. ברוב מדינות האיחוד נקבעו שלושה שיעורי מע"מ: מע"מ סטנדרטי, מע"מ מופחת ומע"מ "סופר-מופחת". בינואר 1993, נחתם הסכם בין מדינות השוק המשותף. בהתאם להסכם נקבע, כי צרכן יוכל לרכוש טובין ולשלם את המע"מ במקום הרכישה ולא במדינת מגוריו. באופן כזה, הוא קיבל למעשה פטור מתשלום המע"מ במדינתו, למעט החריגים של רכישת רכב וביצוע רכישות באמצעות הזמנות בדואר ממדינות אחרות. לגבי עוסקים נקלעו האירופים למצב סבוך כאשר לא הצליחו, להגיע להסכם סופי באשר לשיטת המס באיחוד האירופי. הדבר נובע מהעובדה שהאירופים זקוקים למערכת קבועה של פיקוח כדי למנוע אובדני הכנסה בין המדינות.

מע"מ "דיפרנציאלי" או "רב תעריפי"

מעבר לשונות בין המדינות עצמן, חישוב השיעורים מביא לתוצאה לפיה שיעור המע"מ האפקטיבי במדינות אלה הינו 10.5% לעומת שיעור מע"מ ממוצע של 19.4%. לצורך ההשוואה נזכיר, כי האחידות בשיעור המע"מ בישראל מביאה לכך שכמעט ואין הבדל בין שיעור המע"מ האחד של 16% לבין השיעור האפקטיבי שהוא קרוב לשיעור האחד. במונחים של אחוז מהתוצר המקומי הגולמי, דווח כי בעוד שהאחוז באירופה עומד על 10.2 הרי שבישראל הוא מגיע ל-16.2. התוצאה הינה, כי במונחים של "שיעור מס לגולגולת" הרי השיעור האפקטיבי בישראל הינו מהגבוהים בעולם. לפי טענות אחדות השיעור הינו גבוה ומכביד על השכבות החלשות. לפי טענות אחרות מדובר במס על צריכה והצרכן הוא זה שמחליט האם לרכוש מוצרים ולשלם את המס או להימנע מרכישתם. אלא שטיעון זה הוא המביא לצורך לבחון את השפעת שיעור המס בעיקר על מוצרי מזון בסיסיים.

השפעת שיעור השינוי של מס ערך מוסף

הרשות בחנה נתונים ומצאה ששיעור הטבה סופי כמעט אינו מגיע לצרכן והוא נמוך מ-1% בסל הכולל. הגדלת פוטנציאל ההונאה בקיזוז מס תשומות ממע"מ הכנסות או בניית פועליות עסקיות לתחומים מופחתי מע"מ. המיסים וגם מחקר של בנק ישראל מראים כי הפחתה של חצי אחוז תביא לירידה של כ-1.8 מיליארד ש"ח בהכנסות המדינה ממע"מ.

העיתון המקצועי לענייני מסים

בזכות "מבחן הכוונה" - הכנסה לא תסווג כהכנסה מעסק עמ"ה (ירושלים) 26/09 הדר מזרחי נ' פ"ש ירושלים 3 אברהם רוזנברג, משפטן (יועץ מס)

קבלן בתחום הבניה, אמנם סייע לה רבות בביצוע העסקה, אולם אין בכך כדי להשליך על השאלה אם מדובר בעסקה פרטית או עסקית. **מבחן הארגון** - גם כאן מייחס המשיב את הארגון של האב והחברה שבשליטתו למערערת. המערערת מתנגדת לתפיסה זו, מדגישה את העובדה, כי לרשותה לא עומד כל ארגון או מנגנון, וכי מבחינתה מדובר בעסקת מקרקעין בודדת. **מבחן הגג- הנסיבות הכלליות** - המשיב רואה בחלקו הדומיננטי של האב בביצוע העסקה משום נסיבה מרכזית המלמדת על פירותיות ההכנסה, בעיקר לאור מקצועו של האב ועיסוקו השוטף בעסקאות מקרקעין. טענת המערערת היא, כי יש לייחס חשיבות רבה לעובדה, כי הנכס נבנה לצורך מגוריה. העיקרון שהנחה את המערערת ואת אביה בקניית המגרש ובניית הבית היה יצירת מתחם מגורים משפחתי - בהתאם למקובל בעדה אליה משתייכת המשפחה. על יסוד טענות אלו, סבורה המערערת, כי המשיב לא הצליח לצבוע את עסקת מכר הדירה בצבע עסקי-פירותי.

ביהמ"ש המחוזי בי-ם בפני כב' הש' מ. מזרחי:

ביהמ"ש קבע, לאחר שבחן את המבחנים השונים שהותוו בפסיקה, ובשים לב לנסיבות המיוחדות המתעוררות בעניין זה, כי אין לראות בפעולות שביצעה המערערת משום עסקת אקראי בעלת אופי מסחרי. הסיבה העיקרית למסקנתו זו טמונה בתמונה שהצטיירה לפניו בדבר **מטרותיה של המערערת**, אשר עמדו בבסיס הפעולות שביצעה, אותן בחן במסגרת מבחן הגג של הנסיבות הכלליות של העסקה. ביהמ"ש השתכנע, כי **המערערת אכן התכוונה, לפחות בעת קניית המגרש ותחילת הבנייה, לבנות בית, אשר ישמש אותה בבוא היום למגורים בסמיכות למשפחתה המורחבת**. במקרה דנן, לאור הראיות שנפרסו בפני ביהמ"ש, ולאור תוצאות יתר המבחנים, בהם דן ביהמ"ש לעיל, הגיע ביהמ"ש לתוצאה, כי יש לסווג את העסקה כהונית. לפיכך ביהמ"ש מקבל את הערעור ומבטל את שומת מס ההכנסה שנקבעה למערערת. שומת מנהל מס שבח מקרקעין, אשר העניקה פטור למערערת תישאר בעינה.

תוצאה:

♦ הערעור התקבל.

ניתן ביום 11.12.2011

ב"כ המערערת: עוה"ד מ. בייץ ה. קריש, ת. גלבע, י. בינימיני.

ב"כ המשיב: עוה"ד ח. דומברוביץ ו-נ. סרי, פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי).

♦ **הערת המערכת: פסק דין זה הינו בהמשך להחלטה מיום 17.2.10 בעניין חסיון מסמכים. (לנוחיותכם מצ"ב קישורית לגיליון 533)**

♦ המערערת, רכשה מגרש בסכום של 975,582 ש"ח ובנתה עליו וילה, שעלותה הוערכה בסך 3,530,000 ש"ח, כולל שווי מגרש (להלן: "**הנכס**" או "**הווילה**"). בפעולות אלו ליווה אותה אביה, אשר הינו קבלן בניין השולט בחברות בניה, הן מבחינת המימון והן מבחינת ביצוע הבניה. המערערת מכרה את הנכס בתמורה ל-4,868,955 ש"ח. פקיד השומה קבע, כי מדובר בעסקת אקראי בעלת אופי מסחרי, שהיא הכנסה פירותית החבה במס הכנסה. המערערת טענה, כי כבר ניתנה לעניין אותה עסקה שומה סופית ממנהל מס שבח שש שנים קודם לכן, וכי לגופו של עניין, יש לראות במכירת הנכס עסקה הונית במישור הפרטי, הבאה בגדר חוק מס שבח, ולא עסקת אקראי בעלת צביון מסחרי. **השאלה הראשונה**, משאיר ביהמ"ש ב"צריך עיון": האם רשאי היה פקיד השומה להוציא שומה למערערת שש וחצי שנים לאחר שהייתה בידיה שומה סופית ממנהל מס שבח המתייחסת לאותה עסקה?

♦ הערעור מתייחס **לשאלה השניה**: האם יש לראות במכירת נכס בידי המערערת עסקה במישור הפרטי הונית הבאה בגדר חוק מס שבח כטענת המערערת, או כעסקת אקראי בעלת צביון מסחרי של המערערת אשר יש למסותה כהכנסה מעסק?

♦ טענות הצדדים, המשיב, כמו גם המערערת, מיישמים בטענותיהם את המבחנים שפורטו בע"א 9187/06 **רפאל מגיד נ' פקיד שומה פתח תקווה**, על המקרה הנדון - כל אחד באופן התומך בגרסתו: **מבחן טיב הנכס** - המשיב רואה את הנכס המדובר כווילה יוקרתית שנבנתה למטרות מסחריות. המערערת רואה בנכס בית מגורים אשר, לשיטתה, נבנה מתחילה לשימושה ורק בשלב מאוחר יותר נמכר לקונה אחר. **מבחן תדירות העסקאות** - המשיב טוען, כי מאחר והעסקה סווגה כ"**עסקת אקראי**" ממילא מבחן זה אינו רלוונטי. המערערת טוענת, כי מדובר בעסקה חד-פעמית של רכישת ומכירת נכס. **מבחן אופן המימון** - המשיב מתייחס לתנאי המשכנתא, ששימשה למימון העסקה, כאינדיקציה להיות ההכנסות מהעסקה פירותיות. המערערת מפנה לפסק הדין שנפסק לאחרונה בעמ"ה 1166/04 **קרלוס בגס בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 1**: "**מימון עסקה בהון זר אינו מתאים עוד לשמש כסממן לפעילות בעלת מאפיינים מסחריים**".

מבחן תקופת החזקה בנכס - המערערת הדגישה כי היא החזיקה בנכס ארבע שנים - תקופה ארוכה לשיטתה. המשיב דווקא רואה בתקופת האחזקה אינדיקציה להיות ההכנסה פירותית. **מבחן הבקאות והמומחיות** - המשיב טוען, כי יש לייחס למערערת את מומחיותו של האב כקבלן בתחום הנדל"ן. המערערת טוענת מנגד, כי אביה

העיתון המקצועי לענייני מסים

יצוא או לא יצוא? זאת השאלה

ע"מ 04-1126 בנשיק מיזמים בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף ת"א 3
אמיר אבו-ראזק, משפטן

כי אין לכרטיסים כל ערך מבלי שיהיו מצורפים אליהם הקודים.

ביהמ"ש המחוזי בת"א בפני כב' הש' ד. קרת-מאיר:

♦ הטענה, כי ניתן להתייחס למקרה שבפניי כאל מקרה של ייצוא טובין, איננה עומדת בקנה אחד עם גרסתה של המערערת בנימוקי הערעור, על פיה, לשם מניעת גניבות מסלקת המערערת על ידי גירוד את הקוד "אשר בלעדיו אין כל שווי כלכלי או אחר לכרטיס החיוג והוא חסר תועלת ושימוש כקליפת השום, ואת אותם קודים מעבירה החברה באופן מסודר ונפרד לרוכש הכרטיסים מירדן". המערערת אף הוסיפה כי הקודים שונו באמצעות הוספת או החסרת מספר. לכן, אין ספק כי כרטיסי החיוג עצמם ללא אותם קודים אשר שונו לטענת החברה - אין להם ערך כלכלי כלשהו. הדיון הרלוונטי הוא הדיון בהוראת סעיף 30 (א) (2) לחוק המתייחס לאותם קודים ש"גורדו" מכרטיסי החיוג הפיזיים שונו והועברו לטענת המערערת לחו"ל. לאור זאת, אין לראות ברשימוני הייצוא אליהם התייחסה המערערת כאל ראייה לעמידתה של המערערת בהוראות סעיף 30 (א) (2) לחוק. לפי הנתונים והעדויות בתיק זה, אין כל ראייה לכך שבוצעה העברה בנקאית כלשהי מחשבון בירדן לחשבון בישראל, אשר תתמוך בטענה כי המימון הועבר ע"י הלקוח הירדני. אין גם כל ראייה כי הכספים במזומן שהועברו למערערת הגיעו מהלקוח הירדני. העובדה כי נעשו עסקאות בהן נמכרו כרטיסי חיוג בתוך מדינת ישראל בין תושב ירדן לתושב ישראל, אין בה כדי להוכיח בדרך כלשהי את ייצוא כרטיסי החיוג. כל עניין הייצוא לחו"ל, ולאור זאת הפניית המערערת לרשימונים, נועד למעשה לייצור מצג לכאורי של ייצוא לחו"ל, עולה גם מהעובדה כי המשלוחים נעשו למספר ארצות שונות ולא לירדן. מכל האמור לעיל עולה תמונה ברורה ועל פיה נרכשו כרטיסי החיוג בארץ על אדם ערבי ישראלי שהביא למנהלה של המערערת את התמורה במזומן לבנק, כאשר אין כאמור כל ראייה קושרת את מקור המימון ללקוח בחו"ל או את איש הקשר הנטען ללקוח בחו"ל. אין גם כל ראייה על ההצפנה והעברה הנטענת של הקודים אשר שונו לאחר שהכרטיסים המקוריים גורדו ונזרקו לפח, ללקוח כלשהו בחו"ל.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 21.12.2011

ב"כ המערערת: עוה"ד קינן ואחיו

ב"כ המשיב: עוה"ד עבר הדני מפמ"ת

♦ המדובר בערעור שהוגש על החלטת המשיב בהשגה הנוגעת לשומת מס עסקאות לחודשים אוקטובר 2002 עד דצמבר 2002. בהתאם להחלטת המשיב חויבה המערערת בתשלום סכום מס של כ- 380,000 ש"ח קרן. החברה משמשת כסוכן למכירת כרטיסי חיוג סלולאריים מאת משווק ישראלי של חברות סלקום ואורנג' בישראל. תמורת תוספת סכום המהווה את הרווח העסקי היא מוכרת את הכרטיסים ללקוח ירדני. כרטיסי החיוג ועליהם הדפס בשפה הערבית מועברים פיזית לשדה התעופה בן גוריון ומשם, באמצעות עובד החברה, לרוכש תושב חוץ בחו"ל. התמורה שולמה לעיתים במזומן ולעיתים בהעברה בנקאית באמצעות איש קשר ישראלי מטעם הלקוח הירדני בחו"ל, והחברה הייתה מנפיקה חשבונית מס בשיעור אפס. הלקוח הירדני משווק את הכרטיסים לפלסטיניים תושבי מערב ירדן ולפלסטיניים תושבי רפיח המצרית. המשיב טען כי כרטיסי החיוג מתאימים לשימוש בישראל בלבד באמצעות רשתות טלפונים סלולאריים ישראליות ועל כן המכירה חייבת במס.

♦ לטענת המערערת, מדובר בעסקה החייבת בשיעור מס אפס על פי מספר חלופות מכוח סעיף 30 (א) לחוק: ניתן לטעון כי המערערת מוכרת זכות בלתי מוחשית, הקודים, ללקוחות מחו"ל. ניתן גם לקבל את הטענה כי פעילות החברה היא בגדר עסקת מכר של זכות החיוג בחו"ל באמצעות כרטיסים, טובין, ולכן מדובר בפעולת מכר. כמו כן, ניתן לטעון כי החברה נותנת שירותי תיווך לחברות מחו"ל. אם נאמר שמדובר במכר, הרי שהמערערת הציגה רשימוני ייצוא בפני המשיב אשר אושרו על ידו. גם אם נגדיר את הפעילות כמכר של נכס בלתי מוחשי הרי מאחר והמכירה היא לתושב חו"ל - יש להחיל על העסקה שיעור מס אפס. אין מקום לטענה על פיה ניתן לעשות שימוש בכרטיסי החיוג בתחומי ישראל בלבד. המערערת טענה כי מסרה למשיב את כל פרטי הלקוח לרבות כרטיס הביקור שלו. בסופו של דבר נטען כי מאחר וספרי המערערת קבילים הרי שנטל הראייה מוטל באופן בלעדי על כתפי המשיב.

♦ לטענת המשיב, הכרטיסים משמשים לטלפונים סלולאריים בהם ניתן לעשות שימוש בישראל בלבד. המשיב דרש מאת המערערת, באמצעות מנהלה חיים בר (להלן: "בר"), לקבל לידיו את ההסכמים ואת המסמכים השונים אשר מתעדים את העסקאות למכירת כרטיסי החיוג. אולם, בכל שלבי הדיון לא ניתן הסבר שיש בו כדי להוכיח את קיום העסקאות. גם ברשימונים אשר צורפו על ידי המערערת אין כדי להעיד שהועברו כרטיסי חיוג לחו"ל ונעשה בהם שימוש בחו"ל. המשיב הבהיר כי המערערת עצמה טוענת

החלטה בהשגה לא ניתנה גם אחרי שנה וחצי – הערר התקבל וע (ב"ש) 42217-06-11 כונס נכסים נ' מיסוי מקרקעין ב"ש אינגה אייזנברג, משפטנית

**ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע – כב' הש' (בדימ') יו"ר
י. בנאי, חבר פרופ' א. רגב, חבר ר. משה:**

◆ ביהמ"ש קבע, כי יש לקבל את הטענה המקדמית ולקבוע, כי המשיבה לא נתנה, עד היום, החלטה הדוחה את ההשגה, משום כך יש לראות את הטענה בהשגה, בקשר לקנס שהוטל על הקונה, כאילו נתקבלה. הן בכתב הערר והן במכתבים שנשלחו, לאחר מכן למשיבה, בבקשה ליתן החלטה, חזר וציין כונס הנכסים, כי הוא מייצג את הקונה, לעניין תשלום הקנס שהוטל. הוא הוסיף וציין, באחד המכתבים, כי אי ביטול הקנס יחייב את כונס הנכסים בתשלומו, והדבר עלול לפגוע בקופת הכינוס ובנושי החייבת. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע ראתה המשיבה לנכון ליתן את החלטתה בהשגה זו ולשולח דווקא לעו"ד אריק, שלא הגיש השגה, ומכל מקום לא טען ע"י המשיבה, כי עו"ד אריק הגיש השגה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי היה מקום להשיב לכונס הנכסים על השגותיו ועל מכתביו שהפנה למשיבה וליידע אותו, כי ניתנה החלטה בהשגתו, אך זו נשלחה לעו"ד אריק, שייצג בזמנו את הקונה. גם זאת לא נעשה. זאת ועוד, אין לראות במכתב ההחלטה שנשלח לעו"ד אריק כהחלטת המשיבה בהשגה שהוגשה, גם מן הסיבה, כי ההשגה הוגשה למשיבה ביום 22.3.10, ואילו המכתב שנשלח לעו"ד אריק הינו מתאריך מוקדם בשבוע ימים. המשיבה מאשרת את החתימה על הסכם הפשרה שנערך כחמישה חודשים לאחר הגשת ההשגה. בסעיף 4 התחייבה לתת החלטה בקשר לשינוי יום המכירה. שינוי יום המכירה שיהיה בו, כדי לבטל את הקנס שהוטל. הנה כי כן, לא רק שלא ניתנה החלטה בהשגה, אלא לא ניתנה גם החלטה כמתחייב מסעיף 4 בהסכם הפשרה, המתייחס לביטול הקנס. ביהמ"ש קבע, כי אין מקום לטענה משפטית של המשיבה, כי השגה לפי סעיף 87 לחוק רשאי להגיש רק מי שקופח בהודעת שומה, ורק לגבי השגה כזו, חייבת המשיבה לתת החלטה עליה תוך שנה, שאם לא כן, ייחשב הדבר כאילו ההשגה התקבלה, בתצהיר שמיועד לטענות עובדתיות בלבד.

תוצאה:

◆ הערר התקבל.

ניתן ביום 21.12.11

ב"כ העורר: עו"ד יואב לוי

ב"כ המשיב: עו"ד מ. פורת מפרקליטות מחוז דרום.

◆ ביום 15.6.08 ניתן, בתיק הוצאה לפועל צו מינוי כונס נכסים על זכויות חברת לב קנדה אילת בע"מ (להלן: "המוכרת"). הצו ניתן לגבי זכויות של המוכרת במקרקעין (להלן: "הנכס"). עפ"י צו זה, רשאי היה כונס נכסים, למכור את הנכס לאחר. ביום 15.03.09 נערך ונחתם "הסכם מכר" שעל פיו נמכר הנכס ע"י כונס נכסים, לחברת טרמוסינטקס החזקות בע"מ (להלן: "הקונה"). ביום 8.6.09 ניתן צו ע"י ראש הוצל"פ, המאפשר לכונס נכסים, להתקשר עם הקונה בחוזה למכירת הנכס. ביום 24.6.09 ניתנה, ע"י בימ"ש השלום בירושלים, החלטה על פיה הורה ביהמ"ש על עיכוב הליכי מכר הנכס, לתקופה של 20 יום. ביום 4.8.09 כתב כונס נכסים מכתב למשיבה, אליו צרף טופס הצהרת מוכר והצהרת רוכש; למכתב צורף העתק מהחלטת בימ"ש בדבר עיכוב הליכי מכר הנכס. בטופס שנשלח למשיבה צוין שמה של המוכרת, וכי חתימה בשם המוכרת הינה של כונס נכסים. כן צוין שמה של הקונה, המיוצגת ע"י עו"ד יעקב אריק. לאחר קבלת הטופס הנ"ל, חייבה המשיבה את המוכרת בתשלום מס שבח ואת הקונה בתשלום מס רכישה. כמו כן, חויבו המוכרת והמשיבה בקנס, בשל איחור בהגשת הטופס. ביום 22.3.10 הגיש כונס הנכסים, השגה הן על שומת מס שבח והן על החיוב בקנס. כתב ההשגה התייחס לבקשה לביטול תשלום הקנס, בין היתר, כי איחור קל בהגשת הטופס, נבע עקב צו עיכוב הליכי המכר, כפי שניתן, ע"י ביהמ"ש. ביום 21.4.10 שלח כונס הנכסים מכתב נוסף למשיבה. ביום 8.8.10 הושג "הסכם פשרה" בין כונס נכסים של המוכרת לבין המשיבה בקשר להוצאות שיותרו למוכרת לצורך חישוב מס שבח באופן שהביא לתוצאה שעל פיה תהיה המוכרת פטורה מתשלום מס שבח. לאחר מכן ובימים 20.12.10 ו-21.03.11, פנה כונס הנכסים למשיבה במכתבים נוספים, אך ללא מענה. ביום 26.6.11 הוגש כתב הערר, בו עתר כונס הנכסים, לבטל את הקנס שהוטל על קונה הנכס, עקב איחור בהגשת טופסי מס שבח, ולהורות על החזר של תשלום הקנס ששולמו ע"י הקונה. התשלום בוצע כדי לקבל אישור לצורך רישום הזכויות בנכס על שם הקונה.

◆ בישיבה קדם ערעור חזר כונס הנכסים וטען, כי לא קיבל כל תשובה על השגתו וסמך על סעיף 87(א) לחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "החוק") המורה, כי על המשיבה ליתן התשובה להשגה, בכתב, תוך שנה מיום שקיבל את הודעת ההשגה, וכי אם לא עשה כן – יראו את ההשגה כאילו התקבלה. ב"כ המשיבה השיבה, כי ניתנה החלטה בהשגה. היא סמכה זאת על מכתב שנשלח ע"י המשיבה לעו"ד שייצג את הקונה בהליכי רכישת הנכס.

מבצע "עיסוי והימור" בפ"ת

רשות המיסים, משרד מע"מ פתח תקווה, ערך מבצע ביקורות בשיתוף עם משטרת פתח תקווה, בבתי הימורים ומכוני עיסוי בעיר. במכון עיסוי נמצאו 5 חדרי אירוח ונערו ליווי. בעל העסק טען, כי הוא רק משכיר את החדרים לנערו, אולם הן טענו, כי הוא המעסיק שלהן. התיק יועבר להמשך בדיקה. בנוסף, במבצע נמצא, כי בעל עסק להשכרת שולחנות הימורים לא רשום במע"מ ובעל עסק למשחקי קובייה, לא רשם תקבול ובקופה נמצא הפרש תקבולים ללא הסבר סביר, כמו כן אותרה מזוודה שהכילה מזומנים רבים, אשר לטענת בעל העסק מדובר בפיקדונות של שחקנים. בשני מכוני עיסוי נמצא אי רישום תקבולים. באחד מהם נתגלה גם דו קיום לבנוני - ישראלי, נערת הליווי מלבנון, העוסקת במקצוע העתיק בעולם, טענה כי היא רק עובדת למחיתתה... במקביל למבצע הביקורות נערכה פעילות גבייה ואכיפה בקרב חיבי מס בהרצליה, יהודה ושומרון. בפעילות זו לקחו חלק 46 עובדים שביקרו 51 עסקים, במהלכה בוקרו עוסקים בעלי חריגויות וקביעות ונגבו מחייבים 140,000 ש"ח.

תשלום לאיגוד עובדים - יותר בניכוי

ביום 27.12.2011 אישרה ועדת הכספים, תקנות מס הכנסה, לפיהן עובדים המשלמים דמי טיפול או דמי חבר לארגון עובדים, יזכו בניכוי במס בשיעור 50% בגין הוצאה זו. בנוסף, בעקבות פשרה בין האוצר לבין הסתדרות העובדים הכללית וארגוני עובדים נוספים, יקבלו העובדים ששילמו לארגוני העובדים דמי טיפול או דמי חבר בגין השנים 2005 – 2010. ההחזר יפרס על-פני עשר שנים עד שנת 2021. התקנות שהניח האוצר על שולחן ועדת הכספים הן תוצאה של תביעה ייצוגית שהוגשה לבית המשפט המחוזי בת"א ב-2006 ע"י הסתדרות העובדים הכללית וארגוני עובדים נוספים כנגד רשות המסים והמוסד לביטוח לאומי בעניין השבה של מס ששילמו כל העובדים המשלמים דמי חבר או דמי טיפול. שיעור התשלום עומד על 0.7% מהשכר בגין דמי טיפול ו- 0.9% מהשכר בגין דמי חבר למי שבחרו להיות חברים בארגון היציג.

כ-140 ביקורות של רשות המיסים בצפת

ביום 26.12.2011 נערכו ע"י רשות המיסים, משרד השומה צפת - 138 ביקורות בעסקים מענפי המסחר, השירותים והתעשייה. מתוצאות המבצע עולה, כי 14% מהעסקים שבוקרו לא רשמו הכנסות. הביקורות, שנועדו להגביר נוכחות והרתעה ולבדוק ספרי העסק, נערכו בהמשך להחלטת הנהלת הרשות להגביר את פעילות המשרדים, לקראת סוף השנה האזרחית. 21 צוותים ערכו את הביקורות שהתרכזו בצפת, כרמיאל, קריית שמונה, חצור הגלילית, ראש פינה, קצרין, ראמה, נחף, פקעין, בית ג'אן וחורפיש. כהכנה לביקורות, נערכו קניות ביקורת מקדימות בימים ובשעות לא שגרתיים, צורף מידע לגבי עסקים שנמצאו אצלם ליקויים בעבר וכן מידע לגבי חשדות לאי רישום הכנסות בעסקים.

אישום: בכר בחר לא לשלם מס

ביום 28.12.2011 הגישה פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) באמצעות עו"ד אורית גולדמן ועו"ד עלא חורי, לבימ"ש השלום בתל אביב כתב אישום נגד שמואל (סמי) בכר, שופט כדורסל בינלאומי, בגין העלמות מס. כפי שעולה מכתב האישום, בכר לא הגיש דו"חות למס הכנסה בין השנים 2008-2001 על הכנסות רבות בגין שיפוט משחקי כדורסל בחו"ל, אשר הסתכמו בכ-850 אלף שקל. בכר מואשם בכך שהיה חייב בתקופה הרלוונטית להגיש דוחות על פי פקודת מס הכנסה על כל הכנסותיו, אולם הוא לא עשה כן על מנת להתחמק ממס. יצוין, כי בינואר 2010 עלה שמו של בכר לכותרות לאחר שנחקר במסגרת פרשת בנק ההשקעות של מוני פאנו ז"ל. כתב האישום מפרט דרכים בהן פעל הנאשם כדי להתחמק ממס על הכנסותיו ממשחקי כדורסל בחו"ל. בין היתר, לא הודיע בכר לפקיד השומה על עיסוקו כשופט כדורסל בחו"ל. את הכנסותיו מהמשחקים בחו"ל הפקיד בכר בחשבונות בנק בחו"ל - בבולגריה וביוון. כמו כן, קיבל בכר מפקיד השומה אישור תושבות לצרכי מס, לצורך הצגתו בפני ה"יורוליג", כדי להתחמק מניכוי מס במקור.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733-03, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.